

Πρεβεζάνικα Χρονικά

ΠΡΕΒΕΖΑΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ, 57-58 (2021)

Οι αναστάσεις θέλουν θανάτους και η ελευθερία αίμα

Ιωάννης Βέλλης

doi: [10.12681/prch.36565](https://doi.org/10.12681/prch.36565)

Copyright © 2024, Ιωάννης Βέλλης

Άδεια χρήσης [Creative Commons Αναφορά 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Βέλλης Ι. (2024). Οι αναστάσεις θέλουν θανάτους και η ελευθερία αίμα. *Πρεβεζάνικα Χρονικά*, 385–385. <https://doi.org/10.12681/prch.36565>

Ιωάννης ΒΕΛΛΗΣ

*Οι αναστάσεις θέλουν θανάτους
και η ελευθερία αίμα⁵*

Έφτανε να φωνάξεις δυνατά, τόσα κρατούσες μέσα σου
το αίμα έσταζε σε κάθε λέξη, σε κάθε πόνο μια ιστορία.
Επιμένανε να σε σκοτώνουν, να σε ταπεινώνουν
να σου κλέβουν βασανιστικά το χρώμα, τον αέρα, το αύριο.
Είναι η σκλαβιά ό,τι μας αφήσανε οι δικοί μας, τόσα χρόνια
κι ο Τούρκος μάς τη θύμιζε κάθε πρωί και βράδυ.
Στις ζωές μας και στους εφιάλτες μας, πληγή ανοιχτή
η διαταγή, το μαστίγιο και η τιμωρία μαζί.
Έπρεπε να φωνάξουμε, ό,τι κρατιόταν κρυμμένο μέσα μας,
να σκοτωθούμε στην ανάγκη, για να κερδίσουμε.
Οι αναστάσεις θέλουν θανάτους και η ελευθερία αίμα
ξεκινήσαμε με την πίστη μας, για τη νίκη ή τη θυσία.
Δεν περιμέναμε να έρθουν μαζί μας τόσοι, δεν περιμέναμε
«ελευθερία ή θάνατος» ακούστηκε, κατάφερε να γίνει δικό μας.
Ράψαμε ένα παλιό πανί, με τα χρώματα τα λεύτερα
περίμενε βολεμένο, ασφαλές, στα σεντούκια μας.
Συμφωνήσαμε, να μη γυρίσουμε σκλάβοι, ούτε νικημένοι
για τους δικούς μας, την Ελλάδα, τη σταυρωμένη.
Κατεβήκαμε στους κάμπους που κλαίγανε τόσα χρόνια
μπήκαμε στις αυλές τους, σπάσαμε τις πόρτες τους.
Τα μεγάλα κάστρα πέφτουν όταν επιμένεις, όταν πιστεύεις
κι εμείς πιστεύαμε, σβήνανε οι κατακτητές τα μέρη μας.
Μετά έρχονταν άλλοι, μας σκοτώνανε, μα πάλι νικάγαμε
η ανάσταση έρχονταν καθημερινά, δεν έφευγε πια από τις ζωές μας.
Μέχρι που μόνοι μας γυρίζαμε κάμπους και βουνά
κι η θάλασσα δεν έβλεπε παρά μονάχα καθαρό ορίζοντα.
Χωρίς βασανιστές, προδότες, σκλάβους, ταπεινωμένους
κάτι νέο γεννιόταν, όμορφο, ελεύθερο πια να μεγαλώσει.

⁵ Β΄ Βραβείο Κατηγορίας Ενηλίκων, του ποιητικού διαγωνισμού για τα 200 χρόνια από την έναρξη της Ελληνικής Επανάστασης του 1821.